

Slovo starosty

Vážení občané, není to tak dávno, co jsme zahájili nový školní rok, a již jsou tu Dušičky s typickým sychravým počasím. Postupně i investiční činnost ve městě směřuje do zimního spánku.

I přes nepřízeň počasí byla dokončena stavba nového pavilonu školky, základní umělecká škola má novou střechu, byla opravena fasáda domu č. 411 a dokončujeme stavbu nové policejní stanice. Stavebně se toho dělo ve městě více, ale myslím, že není potřeba to dále zdůrazňovat, protože kdo má oči a chce vidět, tak vidí.

V plném proudu je příprava nového rozpočtu města na rok 2017. Tradičně se rozpočet tvoří ve dvou krocích. Je rozdělen na část provozní a část investic. Dvoufázové schvalování je proto, že je potřeba prioritně, při nejistém výsledku hlasování, zajistit chod města (tj. provozní rozpočet). Kvalitní finanční přebytek hospodaření nám umožnil i v letošním roce bohatě dotovat naše školy (ZŠ, MŠ a ZUŠ) a investovat peníze do úpravy exteriéru i interiéru škol. Se značnou velkorysostí jsme dotovali peníze na činnost libčických spolků, přesně podle koaličního volebního programu. Tím se nám podařilo vytvořit bohatou spolkovou činnost, kde dominují sportovci, šachisté, hasiči, ochotníci, chovatelé a mnoho dalších.

Nový rok se přibližuje a s ním se objevují i nové výzvy či příležitosti ke zvýšení kvality života občanů. Bude potřeba rychle dokončit územní a strategický plán města a rozhodnout se, jak naložíme s velkými tématy, jako jsou revitalizace náplavky, stavba víceúčelové sportovní haly, jak budou vypadat naše náměstí, kde bude sběrný dvůr, kdy budeme moci využívat sociálně zdravotnické zařízení, které projektuje soukromá firma pana Matouška a jak se změní exteriér soukromé společnosti Screw and Wire (šroubárna). K tomu budeme potřebovat nejenom hodně duševní stability a klidu, ale i vaši podporu. Tuto podporu jsme cítili na každém kroku a za ní jménem svým i jménem radniční koalice děkuji.

Přeji vám klidné podzimní dny.

Ing. Pavel Bartoš, MBA

Městský vánoční strom
bude slavnostně rozsvícen

**30. 11. 2016
v 17:00**

Přijďte se podívat
a přivítat
nadcházející advent
koledami,
které si můžete
zazpívat společně
s muzikanty
a zpěváky
ze ZUŠ.

Město Libčice nad Vltavou
srdečně zve na
vzpomínkové shromáždění
na paměť událostí
17. 11. 1939 a 1989,
které se koná
17. listopadu 2016 v 18:00
u pamětní desky na radnici.

POPLATKY ZA POPELNICE PRO DŮCHODCE

V obecně závazné vyhlášce č. 1/2016 města Libčice nad Vltavou o místních poplatcích je nové ustanovení v části úlevy platby za odpady týkající se důchodců.

Poloviční poplatek za popelnice zaplatí v r. 2017 osoby pobírající starobní, invalidní aj. důchod, jenž je jejich jediným zdrojem příjmů.

Nárok na sníženou sazbu nemá občan, který k důchodu pobírá zároveň:

- plat za práci
- příjem z nájmu
- dividendy
- podíly ze zisku z titulu členství v obchodní společnosti
- bydlí ve společné domácnosti s výdělečně činnou osobou, která jej v daňovém přiznání uplatňuje jako vyživovanou osobu

Občan, který splňuje podmínky pro úlevu musí při jejím uplatnění předložit čestné prohlášení, které je k dispozici na webu města v sekci formuláře, nebo si jej může vyzvednout přímo na MěÚ.

Město Libčice nad Vltavou

hledá pracovníka na pozici

STROJNÍK - ÚDRŽBA MĚSTA

řidičský průkaz B/výuční list ve strojírenském oboru výhodou

Kontaktní osoba: Ing. Roman Dědič
tlf. 233 101 653, e-mail tajemnik@libcice.cz

PRONÁJEM KOUPALIŠTĚ

Výběrové řízení na pronájem koupaliště bylo 7. 10. 2016 ukončeno a rada města na svém 22. jednání dne 12. 10. 2016 otevřela nabídku jediného uchazeče, a to pana Radka Černého. Pan Černý detailně popsal svoji praxi, vzdělání a dosavadní zkušenosti v oblasti sportu, provozování restauračního zařízení a organizaci společenských akcí. Představil svůj podnikatelský plán, který zahrnuje využití všech zařízení v areálu, včetně záměru postupně přejít na celoroční provoz restaurace s teplou kuchyní.

Rada města podrobně prostudovala předloženou nabídku a odsouhlasila uzavření nájemní smlouvy na pronájem areálu koupaliště s panem Radkem Černým na dobu určitou v trvání 7 let za obdobných podmínek, jako měl předchozí nájemce. V době uzávěrky novin se připravují dokumenty k podepsání a předání areálu koupaliště do užívání.

Rada města

TERMÍNY UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ

v II. pololetí roku 2016

NEDĚLE

listopad 27. 11.

prosinec 18. 12.

Kontejnery budou umístěny v uvedených termínech na těchto místech:

Libčice n/Vlt. - křižovatka ulic Nerudova, Palackého, Na Radosti a Tržní

Libčice n/Vlt. - Kralupská

Letky - Letecké nám.

Chýnov - ul. Ke Studánkám

Chýnov - Sídliště Pod Saharou k čp. 705 (vedle dětského hřiště)

ČERVENÉ KONTEJNERY

Kontejnery na bioodpad budou na svých stanovištích do 30. 11. 2016.

Pro sezonu 2017 budou umístěny na své místo od 1. 3. 2017.

Změna může nastat jen vlivem nepříznivého počasí.

Termíny svozu BIO popelnic

7. 11. 2016 45. týden

21. 11. 2016 47. týden
poslední svoz v tomto roce

Vítání občánků

Vážení rodiče,

dne 10. 12. 2016

se pod záštitou starosty města Libčice nad Vltavou uskuteční akt vítání dětí, které se narodily v období od 23. 4. 2016 do 31. 10. 2016.

Pokud máte zájem, aby vaše děťátko bylo v tento den přivítáno mezi občany města Libčice nad Vltavou, sdělte prosím nejpozději do 30. 11. 2016 jméno a příjmení dítěte, datum jeho narození a svou adresu na Městský úřad Libčice nad Vltavou, a to buď e-mailem na adresu matrika@libcice.cz, osobně paní Mackovičové nebo telefonicky na číslech 233 101 651, 233 101 656.

Pozvánka s přesným časem bude včas zaslána.

Podmínkou slavnostního obřadu je trvalý pobyt dítěte v našem městě!

Zdeňka Mackovičová, matrikářka

Nové knihy

Feynman, R.: To snad nemyslíte vážně! MF 198
Giesbert, F. O.: Láska je věčná, pokud trvá, Argo 2016
Chalandon, S.: Čtvrtá zeď, Argo 2016
Krolupperová, D.: Jde sem lesem, Portál 2016
Lowry, L.: Dárce, Argo 2013
Mankell, H.: Ruka/Wallanderův svět, Host 2016
Mišani, D.: Případ pohřešovaného, Argo 2016
Váchal, J.: Krvavý román, Odeon 1970
Vargas, F.: V mrazivých časech, Argo 2016
Welsh, I.: Pohlavní životy siamských dvojčat, Argo 2016

Šárka Sekerová

VEŘEJNÉ OSVĚTLENÍ

Již třetím rokem jsme správci veřejného osvětlení a snažíme se, aby závady, které se vyskytnou, byly co možná nejrychleji odstraněny.

Poruchovosti předcházíme preventivními kontrolami stožárových výzbrojí, revizními prohlídkami kabelových rozvodů, skříní a konzervací stožárů nátěrem.

V létě jsme využili krásného počasí na nátěry všech vysokých zkorodovaných stožárů v ulicích Chýnovská, Letecká, Turská, 5.května a Kralupská. Myslím, že mnozí z vás si všimli, že to přispělo k lepšímu vzhledu města. V rámci údržby jsme také vyměnili část zastaralých výbojových světel na malých stožárech v Letkách a na Sahaře.

Blíží se vánoční svátky, a tak se bude provádět vánoční výzdoba a rozsvěcet vánoční strom. V loňském roce jsme nechali repasovat staré žárovkové výzdoby za ledkové a velmi se to osvědčilo.

Kdykoliv od vás rádi přijmeme informace o poruchách veřejného osvětlení na telefonu 602 311 299 nebo e-mailem marelaspol@seznam.cz, abychom mohli závady operativně odstranit.

Přeji všem spoluobčanům krásné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a štěstí v roce 2017.

Za Marel spol s r.o.

František Pavel Hudek

Klub seniorů

2. 11. Dějiny světa - Egypt 2. část
 9. 11. Ruční práce
 16. 11. Povídání u kávy a čaje
 23. 11. Oslava založení klubu
 30. 11. Program dle dohody

RIZIKOVÉ KÁCENÍ
www.rizikovekacenipraha.cz

Filip Jarušek
 Zahradní 214, Libčice nad Vltavou
 tel.: 606 567 274
 e-mail: info@rizikovekacenipraha.cz
 IČO: 74771108

VZPOMÍNKA NA VÁCLAVA HAVLA

5. října by mu bylo osmdesát let a 18. prosince to bude pět let, kdy zemřel. Neosobuji si právo analyzovat zajímavou osobnost člověka, kterému by slušel přívlastek „velký“, navzdory tomu, že vzrůstem patřil spíše k postavám nižším. Osobuji si ale právo mít vlastní vzpomínky a vlastní postřehy z významné části života, který jsem s pojmem „Havel“ prožila.

Za totality jsem o něm slyšela jen v souvislosti s Chartou 77, disidenty, perzekucemi, vězněním atp. To vše spíše jen šepem a se strachem, aby to náhodou neslyšel někdo, kdo by nás za to, že se bavíme o Havlovi, jak bylo v bývalém režimu obvyklé, potrestal. Mé obavy sílily i poté, když v polovině roku 1989 vyšlo Několik vět, které jsem, ač jsem s nimi stoprocentně souhlasila, raději nepodepsala. Měla jsem v rodině hned dva varující příběhy – otec podepsal v šedesátém osmém Dva tisíce slov, což jej v době normalizace stálo kariéru a můj strýc byl dokonce na rok uvězněn za to, že si v práci s několika kolegy prohlížel západoněmecký časopis, kde byl článek o Chartě 77...

Shodou všech náhod jsem Sametovou revoluci v r. 1989 sledovala jen v televizi v bývalém Západním Německu, kde jsem tehdy pracovala. Jaké bylo mé překvapení, když jsem se v prosinci vrátila a na Václaváku četla transparenty s nápisy „Havel na Hrad“. Nevěřila jsem, že by se to mohlo stát realitou a myslím, že ani dramatik Havel by ve svém neabsurdnějších románu takovou roli pro sebe nikdy nenapsal. A přeci.

Václav Havel byl v prosinci 1989 zvolen ještě komunistickým Národním shromážděním Československým prezidentem. V r. 1990 se stal díky prvním svobodným volbám novodobých dějin naší země podruhé prezidentem, a to federálním. V r. 1992 rezignoval na svou funkci, protože neměl dostatečnou podporu poslanců. Na půl roku se stáhl z veřejného života, aby se pak v lednu 1993 stal naším prezidentem potřetí. To už jsme byli bez Slovenska samostatnou Českou republikou. Pak už to šlo poměrně hladce

a Václav Havel byl zvolen ještě dvakrát. Své poslední volební období ukončil v r. 2003 a rozloučil se s námi z Hradu velikým svítícím srdcem...

Václav Havel, kulisák, dramatik, spisovatel, prezident a dokonce i režisér, je pro mě obdivuhodná osobnost, kterou jsem vždy se zájmem sledovala. Hltala jsem všechny jeho projevy a nenechala si ujít žádné Hovory z Lán. Nejsem schopna nekritického obdivu, a tak vím, a Havel to také věděl, že udělal pár chyb v pracovním i osobním životě, ale kdo z nás je neomylný?

Václav Havel by dnes slavil své osmdesáté narozeniny, kdyby mu zdraví a osud dopřál delší život. Zkousím si představit, co by na svých osmdesátinách asi řekl. Jistě něco „smysluplného“, což bylo jeho oblíbené slovo, a tak se díky němu po 89. roce stalo vyloženě moderním. Určitě by neřekl nic vulgárního. Zrovna nedávno jsem v jakémsi vzpomínkovém filmu viděla, jak jej režisér trápil větou, která obsahovala jedno sprosté slovo. Měl říci: „Stojí to za h...“, a vůbec mu to nešlo z pusy.

I za to si jej velmi vážím, protože jsem si jistá, že by se nikdy nechtěl zapojit do současné, často vulgární politiky s nenávistí, která se dnes objevuje bohužel na všech úrovních – od obecních zastupitelstev až po sněmovnu.

Havel je velká osobnost našich dějin, kterého nám záviděl a dodnes obdivuje celý svět. Proto na něj budme pyšní a nezapomeňme na něj. Zaslouží si naše uznání za vše, co pro naši zemi udělal. Čest jeho památce!

Hannah Bartíková

SETKÁNÍ JUBILANTŮ

13. 10. 2016 se v obřadní síni konalo slavnostní setkání s libečickými občany, kteří se k tomuto datu dožili významného životního jubilea, a to 80, 85, 90 a 95 let.

Při lehkém občerstvení v podobě šálku čaje či kávy, chlebičků a dortu si pánové starosta Bartoš a radní Urbánek s přítomnými příjemně popovídali. Gratulovalo se a vzpomínalo. Na to, jak to v našem městě vypadalo v minulosti, co se tu změnilo, odkud kdo pochází, kde pracoval atd.

Příjemným osvěžením byly děti z MŠ, které přednesly roztomilé básničky a s přáním dobrého zdraví všem se společnost jubilantů, v které byl jen jeden jediný muž, rozešla.

Ke gratulantům se připojujeme a prostřednictvím novin posíláme všem hezký pozdrav.

Text a foto: Hannah Bartíková

Další foto najdete v galerii na webu města.

KRAJSKÉ VOLBY 2016

7. a 8. října 2016 se konaly volby do 13 krajských zastupitelstev spolu s doplňujícími volbami do Senátu. Máme sice krajů 14, ale Praha byl uznán statut kraje i obce zároveň, a tak členy jejího zastupitelstva se volí v době obecních voleb, které se budou konat v r. 2018. V našem městě jsme letos nevolili senátory, ale pouze nové složení zastupitelstva Středočeského kraje, což se odehrálo ve třech obvyklých volebních okrscích umístěných v obřadní síni, ZUŠ a MŠ, kde bylo volebními komisemi zaznamenáno celkem 841 platných volebních lístků. Libičtí voliči rozdělili své hlasy takto:

Starostové a nezávislí	- 188
ODS	- 135
ANO2011	- 117
KSČM	- 78
ČSSD	- 73
TOP09	- 72
Česká pirátská strana	- 54
Koalice KDU-ČSL, SZ, SNK ED	- 44
Koalice SPD a SPO	- 30

Svobodní a Soukromníci	- 17
Dělnická strana sociální spravedlnosti	- 9
Ne ilegální imigraci	- 9
Úsvit s Blokem proti islamizaci	- 7
Koruna česká	- 2
Romská demokratická strana	- 2
SPR-RSČ M. Sládka a Patrioti HOZK	- 2
Volte Pravý Blok	- 1
Národní demokracie	- 1

Zastupitelstvo Středočeského kraje má celkem 65 zastupitelů a podle výsledků, které zveřejnil Statistický úřad, bude jeho složení vypadat následovně:

ANO2011	- 16 mandátů
Starostové a nezávislí	- 15 mandátů
ČSSD	- 11 mandátů
ODS	- 10 mandátů
KSČM	- 8 mandátů
TOP09	- 5 mandátů

Celkové výsledky voleb a složení všech krajských zastupitelstev si můžete prohlédnout na volby.cz.

Ráda bych se zmínila o tom, jaké postavení má v naší zemi Středočeský kraj, jehož jsme nedílnou součástí. Především zcela obklopuje Prahu a svou rozlohou 11 014 km², počtem obcí (1 146) i počtem obyvatel (1 326 857) patří mezi největší kraje v Česku. Zahnuje 12 okresů: Benešov, Beroun, Kladno, Kolín, Kutná Hora, Mělník, Mladá Boleslav, Nymburk, Příbram, Rakovník + dva, které mají sídlo v Praze, a to Praha-východ a náš okres Praha-západ. Shodou všech náhod je Praha-západ okresem nejmenším, ale zato je spolu s Prahou-východem nejhustěji obydleným, kde bylo napočítáno 150 obyvatel na km². Naproti tomu nejméně lidnaté jsou hodně zalesněné okresy, kam rádi jezdíme na houby, což je např. okres Rakovník a Benešov. Tam žije pouze 70 obyvatel na jednom km².

Jistě máme všichni ještě v dobré paměti, jak se nám nelíbilo, že byly v lednu 2002 okresní úřady, na které jsme byli zvyklí, rozpuštěny a jejich kompetence byly v rámci celkové reformy samosprávy rozděleny mezi obecní, městské a krajské úřady. V souvislosti s tím došlo k územnímu přerozdělení, posílení a rozšíření působnosti krajských úřadů. Je to již 14 let a staronový titul nejvyššího postaveného představitele kraje „hejtman“ nás už nepřekvapuje.

Těsná blízkost Středočeského kraje k hlavnímu městu skýtá obyvatelstvu bohaté pracovní, společenské a kulturní vyžití, ale zároveň by se dalo polemizovat o tom, zda díky přílišnému zaměřením na hlavní město nedochází k určitému omezení jeho vlastního rozvoje. Jistě jste mnohokrát slyšeli o našem městě a obcích kolem Prahy, že jsou jenom noclehárnou Prahy. Je docela možné, že i fakt, že Středočeský kraj nemá vlastní krajské město, postrádá tím pádem důležitou regionální správní jednotku, která má pro plánovaný rozvoj důležitou funkci. Ať chceme nebo ne, jsme periferií hlavního města, což znamená, že jsme pro něj zdrojem pracovních sil, zásobování, příležitostí pro rekreaci atp.

Jistě bych o Středočeském kraji mohla napsat mnohem více už jen proto, že má svůj nepopíratelný hospodářský význam díky rozvinutému průmyslu i velmi příznivým podmínkám pro rostlinnou výrobu. Kromě toho se na jeho území nachází spousta historicky cenných památek a chráněných krajinných oblastí, ale to všichni dobře víme, neboť jsme tu doma.

Středočeský kraj je pro nás životně důležitý, ale je třeba říci, že neexistují v naší zemi kraje, které by nebyly stejně důležité, protože organizačně rozděluje naši zem a bydlí v nich naši lidé. A jsou to právě oni, kteří mohou svými hlasy ovlivnit složení zastupitelstev, jejichž členové mají moc ovlivnit jejich životní podmínky. Přesto se volby do krajských zastupitelstev obvykle nesetkávají s velkým zájmem, což se bohužel potvrdilo i letos.

Pouhých 34,57 % voličů využilo svého volebního práva a dalo najevo, že jim není lhostejné, kdo za ně bude v krajských zastupitelstvech rozhodovat. Možná si ti ostatní, kteří k volbám nepřišli, říkají, že to stejně nemá cenu, že jejich hlas nic neovlivní a že kraj je od jejich života příliš vzdálený. To rozhodně není pravda, neboť krajské úřady jsou ze zákona důležitými územními jednotkami a mocnými vyššími samosprávnými celky s celou řadou důležitých kompetencí, bez kterých se nemůžeme obejít.

Přejme tedy novým členům všech krajských zastupitelstev hodně péle, pečlivosti a empatie v rozhodnutích, kterými mohou významně ovlivnit životy všech lidí v naší zemi.

Hannah Bartíková

VÝSTAVA V UHELNÉM MLÝNĚ

Uhelný mlýn v areálu bývalé šroubárny je industriální památkou z přelomu minulého století, kterou citlivě revitalizoval architekt Patrik Hoffman a obdržel za to v r. 2013 Národní cenu Grand Prix architektů. Jak už sám název budovy napovídá, skutečně se jedná o místo, kde se až do roku 1965 mlelo uhlí na drobné kousky, které se pak spalovaly při tepelném tváření šroubů.

Když se v r. 1965 začaly šrouby tvářet za studena, ztratil uhelný mlýn své využití, a tak byla budova přestavěna. Přibýlo třetí patro a objekt pak dlouhá léta sloužil jako sklad kancelářských potřeb. V r. 2007 jej objevil architekt Patrik Hoffman a rozhodl se tuto zajímavou průmyslovou stavbu zakoupit a rekonstruovat, což se mu podařilo, objekt byl v r. 2012 zkolaudován a nyní je jeho jedno celé patro využíváno jako výstavní prostor.

1. května 2016 v Uhlém mlýně zahájila svou činnost galerie arto.to, jež je odnoží internetové galerie arto.to, která nabízí zájemcům současné umění, ideálně do domácích, ale i kancelářských prostor.

První výstava v Uhlém mlýně představila konvolut 14 obrazů Reného Hábla, výrazné osobnosti zlínského uměleckého kruhu. Výstava skončila v září a byla doprovázena výtvarnými dílnami pro děti i dospělé, spojenými s prohlídkou areálu, který patří ke skvostům českého průmyslového dědictví.

Druhá výstava, nazvaná „S tiskem“ bude trvat od 4. 11. 2016 až do 17. 2. 2017, představí díla malířky Marty Morice a sochařky Petry Gupty.
Prohlídku objednávejte prosím na tlf. 776 110 734.

Marta Morice - Sykot, 103x140 cm.

Vodítkem k pochopení důvodu společné výstavy těchto dvou autorek se značně odlišným tvůrčím i osobním zázemím je jejich záliba ve volném experimentování s tiskem. Zatímco malířka Marta Morice zkoumá možnosti otiskování přírodnin (rostliny, listy, peří, ryby) napuštěných černou tuší na vlhký bílý papír, sochařka Petra Gupta vrství motivy na papír nebo plátno pomocí autorských tiskátek, kterými vytváří dekorativní ornamenty.

Obě autorky nakládají zcela svobodně s fragmenty reality, především s přírodními a figurálními motivy. Ani jedna přitom nepopírá své původní, kdesi hluboko uložené vlivy, které naopak dále rozvíjí. U Marty Morice je to určitě znalost teorie prázdna a plnosti v tradiční čínské krajinomalbě a přetrvávající zájem o tvorbu preraphaelitů. Petra Gupta zase na svých cestách objevuje indické tiskařské manufaktury soustředěné do oblasti Džajpuru a pokouší se o jakési tvůrčí přemostění s modrotiskovými dílnami na Slovácku, přičemž ale ve své tvorbě odráží i danou sociální hierarchii indické společnosti.

Každý posun mimo dobře známé teritorium je pro život jednotlivce přínosem. Díky autorskému propojení Marty Morice a Petry Gupty se může i divák na chvíli vytrhnout ze svých zažitých myšlenkových a estetických stereotypů.

Andrea Hoffman Nečasová

Petra Gupta - Woman-Mahilá, neon wood, Led light, 110x120 cm.

ADVENTNÍ KONCERT U SV. BARTOLOMĚJE 3. 12. 2016 od 18:30

Anton Bruckner (1824 - 1896) – Postlude
Miroslav Pšenička (1974) – Sonata pro hoboj a varhany
Johannes Brahms (1833 - 1897) – chorální předehry
- Schmäcke dich, o liebe Seele
- Herzlich tut mich verlangen

F. X. Thuri – Fantasia tristis
G. Muffat (1653 - 1704) – Ciaccona G dur
Volná improvizace pro hoboj a varhany na témata rorátních písní
F. X. Brixi (1732 - 1771) – Preludium F dur
J. Kř. Vaňhal (1739 - 1813) – Fuga C dur
G. P. Telemann (1681 - 1767) – Marches Héroiques pro hoboj a varhany
- L'Espérance (Naděje)
- La Gaillardise (Rozpustilost)
- La Grace (Půvab)
- La Générosité (Velkorysost)

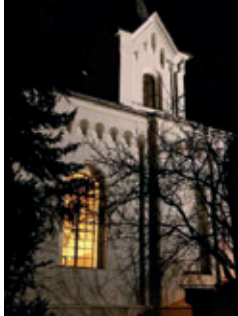
Hoboj - Veronika Hádková

Absolvovala pražskou konzervatoř (hoboj) a ped. fakultu UK (sbormistrovství), vystupuje s různými orchestry i sólově, nahrála adventní koncerty pro rozhlas a televizi, od r. 2004 hudební pedagog, od r. 2012 sbormistryně souboru Čeští madrigalisté.

Varhany – Miroslav Pšenička

Absolvoval Konzervatoř v Českých Budějovicích – obor chrámová hudba, AMU v Praze – varhany, Pražskou konzervatoř – trubka, působil jako varhaník a sbormistr premonstrátského kláštera v Milevsku, učil na konzervatořích v Českých Budějovicích a v Praze. V současné době je regenschorim v kostele sv. Antonína v Praze a vyučujícím kurzu pro varhaníky Arcidiecéze pražské. Komponuje liturgickou hudbu a často koncertuje doma i v zahraničí.

OTEVŘENÁ ZAHRADA: První adventní koncert – setkání – vánoční jarmark neděle 27. listopadu od 14,00 – evangelický kostel a farní zahrada

V kostele

sbor **Scandula**, Libčice nad Vltavou
sbor **Repetice**, Praha
Vernisáž výstavy obrazů

Na zahradě

občerstvení, káva, horká medovina
keramika – adventní věnce – košíčky
– šperky – perníčky – drobnosti
pod stromeček

Pořádá Libčický občanský spolek LOS ve spolupráci s farním sborem ČCE v Libčicích nad Vltavou a Scandulou, z.s.

XAVIER BAUMAXA
www.xavierbaumaxa.cz

SNOW
FILM FEST

sobota
26. listopadu
21:00

**Libčická
plovárna**

Pořádá Libčický občanský
spolek LOS. Akce se koná
s podporou města Libčice
nad Vltavou.
www.LibcickeKrizovatky.cz

**sníh
led
adrenalin**

Outdoorové filmy

Beseda s horským vůdcem

a lavinovým expertem

Viktorem Kořízkem

Koncert Xaviera Baumaxy

SNOW
FILM FEST

sobota 26. listopadu, 15:00
Libčická plovárna

více na: www.LibcickeKrizovatky.cz

Pořádá Libčický občanský spolek LOS. Akce se koná s podporou města Libčice nad Vltavou.

MÁM RÁD LIDI, KTERÝ MAJÍ JISKRU A VĚCI, KTERÉ MAJÍ DUŠI

Rozhovor s PharmDr. Petrem Svobodou, majitelem zámku v Úholičkách

Nedávno jsem se v Úholičkách zúčastnila regionálních dožíněk, čímž jsem měla možnost nahlédnout za zdi zámeckého parku, který jsem od dětství znala jen z jejich druhé strany a neměla ponětí o tom, co se za tehdejší neproniknutelnou džunglí křovin skrývá. Teď už to vím a ráda bych vám v tomto rozhovoru přiblížila vlastníka Dr. Petra Svobodu, který se rozhodl investovat svůj čas i prostředky do záchraně kulturní památky, ke které se doba před revolucí 1989 nechovala příliš citlivě. A tak jsem si na zámku povídala s velmi vzdělaným, sečtělým a kultivovaným pánem, který procestoval půl světa, aby se pak nastěhoval do Úholiček a usiloval o to, aby se neuvěřitelně opět stalo skutkem.

Váš profesní životopis by nám zabral jeden celý sloupec. Nemohl byste to nějak zestručnit?

Pokusím se. Vystudoval jsem farmacii, ale nestal jsem se lékárníkem, jak by si asi každý představoval. Hned po studiích jsem začal pracovat jako inspektor správné výrobní praxe v koncernu SPOFA.

Pro mladší ročníky bychom měli asi vysvětlit, že to byly Spojené farmaceutické závody, které vznikly krátce po r. 1945 sdružením asi 14 různých farmaceutických firem. SPOFA se tak stala monopolním výrobcem léčiv u nás.

Tam jsem působil do konce 80. let. Poté jsem, ještě v Československu, začal spolupracovat s britským farmaceutickým koncernem ICI Pharmaceuticals, což vyústilo v to, že jsem se v r. 1992 s rodinou přestěhoval do Velké Británie, kde jsem pracoval v několika manažerských pozicích jak pro britský trh, tak pro řadu jiných evropských zemí.

S tím asi bylo spojené časté cestování.

Nejen cestování, ale i stěhování. Kromě pobytu ve Velké Británii jsme nějaký čas bydleli i ve Finsku. Mám-li být stručný, tak jsem až do roku 2010 působil ve farmaceutickém průmyslu na různých úrovních od konzultanta, manažera, až po pozice generálního ředitele různých společností jako je Zeneca Finland, AstraZeneca ČR, Novartis pro ČR a Slovensko, nebo Baxter Czech. Po tři roky jsem byl též předsedou Mezinárodní asociace farmaceutického průmyslu.

Do roku 2010? To znamená, že jste zastával tak významné posty ve světě v době, kdy jste už vlastnil zámek a přilehlé nemovitosti?

Ano, restituce byla ukončena v r. 2002, takže jsem správu majetku, jak já tomu říkám, zvládal dělat simultánně bezmála deset let. Teprve v nedávné době mně správa začala natolik absorbovat čas, že mě to donutilo významně zredukovat svou profesní činnost.

Zredukovat? Znamená to, že se farmacií ještě stále zabýváte?

Ano, věnuji se dovozu a distribuci přípravků z léčivých rostlin, které dovážím z Francie.

Třeba jako artyčok nebo ostropestřec?

Nebo mučenku, kaštan, hloh, medvědice lékařskou a mnoho dalších. Finální produkty jsou potravinové doplňky na čistě přírodní bázi s léčivými účinky např. pro posílení imunity, snížení krevního tlaku, na bolavé klouby, na podporu dobrého trávení nebo třeba na hubnutí a detoxikaci. Dodáváme je do lékáren. Možná jste je někde pod názvem Arko-kapsle viděla.

Viděla a možná si je i koupím, když teď vím, že jsou od vás. Ale vraťme se teď do zámku. Kdo byl jeho první majitel?

Nejstarší písemnosti se zmiňují o vsi Úholičky, resp. o tehdejších poplužním dvoře, v roce

1603. V té době Úholičky vlastnila Johanka Sluzská. Za těch více než čtyři sta let usedlost, potažmo zámek, vystřídal mnoho majitelů. Nejdéle, tj. přibližně 150 let patřil do majetku Lichtenštejnů.

Takže původně to byl statek?

Ano, tedy poplužní dvůr – hospodářská usedlost. Pokud mluvíme o vlastní budově zámku, tak Valdštejnové, kteří usedlost vlastnili v druhé polovině 19. století, hlavní budovu dvora přestavěli na zámeček s prvky romantismu a novorenesance. Mezi lety 1873 – 1889 František z Valdštejna upravil 1. patro, na střeše vztýčil novou věž s hodinami a interiér 1. patra nechal zařídit k obývání.

Je rozloha parku původní?

Kdepak. Zase to byl František z Valdštejna, který přikoupil dva přilehlé statky jenom proto, aby je zbýval a do jejich míst rozšířil zámecký park, který pojal v anglickém krajinářském stylu. Má přibližně tři hektary a k mé radosti jsou zde zachovány vzácné dřeviny, které tu byly původně vysázeny.

Čekám, kdy se ve výčtu vlastníků objeví jméno rytíře Wohanky, které mně po přečtení jednoho vašeho informačního letáku utkvělo v paměti.

Josef Wohanka, agrární podnikatel a politik, koupil zámek a okolní polnosti v r. 1901. Před ním ještě proběhlo několik změn ve vlastnictví, ale tím vás teď nebudu zdržovat. Josef Wohanka se zasloužil o úpravu zámku v novorenesančním stylu, k čemuž si v r. 1903 jako architekta přizval profesora pražské uměleckoprůmyslové školy Richarda Klenku z Vlastimilu.

Byl Wohanka opravdu rytíř?

Ano, v r. 1909 byl povýšen císařem Františkem Josefem I. do rytířského stavu. Zámek vlastnil až do roku 1922, kdy jej převedl na své dva syny - Miloše a Vladimíra. Ti zde působili následujících více než 20 let.

Počítám-li dobře, tak se blížíme k obávanému roku 1948.

Ještě rok předtím v r. 1947 bratři Wohankovi uzavřeli trhovou smlouvu, podle níž připadl celý majetek Vladimírovi.

A ten se z něj chudák těšil asi tak jeden rok, ne?

Správně. V rámci tzv. revize první pozemkové reformy mu 7. června 1948 oznámilo tehdejší ministerstvo zemědělství úmysl převzít statek do své správy, k čemuž záhy opravdu došlo.

Co se tu dělo za totality?

V r. 1949 převzaly zámek s přilehlými nemovitostmi Československé státní statky a v roce 1952 to vše bylo v souvislosti s pozemkovou reformou převedeno na Jednotné zemědělské družstvo v Úholičkách, které obývalo přízemí a sklepy. V dalších částech zámku byl zřízen Místní národní výbor.

Nebyl tady také archiv technického muzea?

Byl. O několik let později, konkrétně v r. 1958, došlo k dohodě mezi JZD, ONV, MNV a Národním technickým muzeem a na základě toho byl zámek přenechán muzeu jako depozitář, který zde byl více než 30 let.

Jsem si jistá, že ty zkratky nebudou mladší čtenáři znát.

Nechť se zeptají svých rodičů nebo prarodičů. Ti je určitě budou mít ještě v živé paměti.

Kdo tedy po pádu komunismu požádal o restituci?

Svůj nárok uplatnila Milena Joklová, dcera Vladimíra Wohanky. Ukončení restituce se však bohužel nedožila. Ta byla definitivně vyřízena až v r. 2002, a tak zámek byl Národním technickým muzeem předán mně, coby závětnímu dědici.

V jakém příbuzenském vztahu jste byli s paní Joklovou?

Paní Joklová, teta Milenka, jak jsme jí v rodině říkali, nebyla příbuzná v pravém slova smyslu. Byla dlouholetou, velice blízkou přítelkyní mojí babičky Kristy a vzhledem k tomu, že neměla žádné potomky, odkázala veškerý svůj majetek mně.

Měla možnost prohlédnout si zámek alespoň před podáním restitučních nároků?

Pouze zvenku, dovnitř se nedostala.

Možná je to dobře. Snad ani nechci vědět, jak to tu v r. 2002 vypadalo.

Já vám to přesto řeknu. Neproniknutelná bezinková džungle se zámekm vyztuženým několika tunami betonu, s kterým teď svádíme nerovný boj. Na druhou stranu je ale třeba říci, že asi jen díky této necitlivé betonové intervenci zde dnes můžeme sedět a povídat si, jinak by už zámek dávno byl na seznamu zaniklých památek.

Kolik let trvalo, než se restituce vyřídila?

Jedenáct let a po tu dobu byl zámek neobýván, takže se stal předmětem zájmu různých nenechavců, kteří si vzali vše, co šlo. Vytrhali elektroinstalaci, vylámali pískovcové zábradlí na terasách, vysekali kovové zábradlí na schodišti i vstupním mostku, odnesli vyřezávané portálové dveře... a ve výčtu bych mohl dále pokračovat.

Úplná apokalypsa. Kde jste začal s nápravou?

Nejprve jsme se zaměřili na park. Nemám bohužel zdokumentováno, jak to tu vypadalo předtím, ale věřte mi, že to vůbec nebylo snadné vymýtit tu spleť křovisek a dostat park do dnešní podoby.

Věřím. Kdy jste poprvé otevřel zámeckou bránu a pustil sem veřejnost?

V květnu 2013. To se v parku konal sraz krajkářů a krajkářek, resp. paličkářů a paličkářek, spojený s výstavou, kterou jsme instalovali v již vyklizených, ale ještě úplně holých přízemních místnostech. Od té doby jsme v rekonstrukci zase o kousek pokročili, takže dnes už větší část přízemí užíváme.

A je to tu opravdu krásné. Všimla jsem si, že tu máte dokonce apartmán k pronajmutí.

To je připravené pro novomanžele, kteří by tu chtěli strávit svatební noc, ale samozřejmě i pro další zájemce o romantickou noc na zámku.

Konají se tu svatby?

Ano, to je jedna ze služeb veřejnosti, díky níž bych rád do zámku vrátil život. Už jsme tu měli dvě krásné svatby a objednávka na další, která se bude konat v květnu příštího roku, mi zrovna leží na stole.

Máte tu i svatební síň?

To zatím ne, ale obřady, případně i hostiny, se konají v parku, který je k tomu náležitě vybaven. Máme party stany, pódium pro muzikanty, ozvučení, taneční parket, kuchyň pro catering, sociální zázemí a ten již zmíněný svatební apartmán pro novomanžele.

Škoda, že tu nemohou oddávat i libičtí oddávající, což jsem teď nově i já. Úholičky spadají pod matriku ve Velkých Přílepech. Jak je to přesně kompetenčně nastavené ve vztahu k jiným matrikám opravdu neumím odpovědět. Ale věřím, že po dohodě s matrikou ve Velkých Přílepech zde může mít svatbu každý.

Dovedu si představit tu krásu - obřad, hostina a muzika v parku a svatební noc na zámku. Budou na to vůbec normální smrtelníci mít?

Myslím si, že ano. Naše cena je srovnatelná s obdobnými obřady v jiných českých zámcích či zámeckých parcích.

Neměli bychom ale zapomenout na dožínky, které mě k vám vlastně přivedly.

To bych nerad, protože je považuji za úspěch všech pořadajících farem z okolí. Před třemi lety jsme totiž obnovili tradici regionálních dožínků,

které se naposledy konaly v r. 1947 v nedalekém Kamýce. Troufám si tvrdit, že atmosféra všech u nás pořádaných dožínků byla velice pěkná a že k tomu hodně napomohla i kulisa prostorného parku.

S tím mohu jen souhlasit. Jsem tu již po několikáté a líbí se mi tu čím dál více. Budete tu někdy bydlet?

Ale já tu už bydlím. Ne přímo v zámku, na zámek chodím pracovat, ale v zadní části parku v budově tzv. „nové laboratoře“, která původně sloužila jako laboratoř ke šlechtění cukrovkového semene. Bydlíme tu s rodinou celoročně již od r. 2004.

To jste nevěděla. Máte děti?

Ano, máme dvě již dospělé dcery. Anna má 27 a Adéla 22 let. Anna studuje v Praze již druhou vysokou školu, a tak střídavě bydlí tady, nebo zůstává v Praze. Adéla momentálně studuje v Holandsku.

Co říkají holky tomu, že jednou zdědí zámek?

Mám pocit, že si to zatím nedokážou ani představit, že je to pro ně neuchopitelná záležitost. Tou otázkou jste ale narazila na velice zajímavou a živou problematiku, kterou se aktuálně zabývá nejen naše česká Asociace majitelů zámků a hradů (AMHZ), již jsem viceprezidentem, ale zejména i Evropská asociace soukromě vlastněných historických budov (EHHA), které jsme členem. Zabývá se novým programem s názvem Next Gen, jenž, jak už sám název napovídá, řeší problematiku následovnictví, tedy převodu historických budov na další generace. To se neřeší jenom u nás, ale napříč celou Evropou, protože zdědit historickou budovu je velký závazek a mnohdy to znamená úplně změnit kariéru, což se do určité míry stalo i mně.

Váš zámek je na seznamu kulturních památek. Dostáváte od státu nějakou podporu na jeho udržování?

Dotační tituly pro záchranu kulturního dědictví jsou přístupné i pro památky v soukromém vlastnictví, ale administrativní zátěž s tím spojená je mnohdy pro soukromého vlastníka na rozdíl od státní instituce nepřekonatelnou překážkou. A souvisí s tím i řada dalších aspektů. Zrovna minulý týden jsem se vrátil z Bruselu, kde jsme na výroční poradě Evropské asociace historických budov projednávali pravidla pro to, aby restaurování kulturních památek, bez rozdílu typu vlastnictví, bylo zatíženo pouze sníženou sazbou DPH, nebo ještě lépe - sazbou nulovou. Vždyť je to příspěvek a vklad do zachování kulturního dědictví pro budoucí generace.

Doufám, že se to povede prosadit, protože každý člověk, který neváhá investovat sám sebe a vše, co má, do záchrany historické budovy pro generace příští, si zaslouží nejen úctu a obdiv, ale i pomoc. Máte při tak náročné práci vůbec čas na nějakého koníčka?

Mám rád starožitnosti, které nechávám restaurovat a vracím jim život. Kdysi jsem o sobě prohlásil, že mám rád lidi, kteří mají jiskru a věci, které mají duši, a myslel jsem to vážně. Citlivě vnímám čas, po který někomu sloužily. Rád se takovými předměty obklopuji a používám je. Vyvolává to ve mně určitou vibraci a dodává mi to energii, obzvláště, když znám jejich příběh.

Mám pocit, že jsem právě dnes byla hostem v tomto vašem probouzejícím se světě.

Snažím se celému areálu krok za krokem opět vdechnout život. Někdo by možná řekl, že jsou to jen staré zvětralé kameny, ale já si to rozhodně nemyslím.

Foto a text: **Hannah Bartíková**

Olejomalba zachycující zámek ve 20. letech minulého století.

Mateřská škola

RECYKLOHRANÍ aneb „UKLIĎME SI SVĚT“

O tom, že stará elektrozařízení a baterie nepatří na černé skládky nebo do skříně či na půdu, ví už v Libčicích každé malé dítě - nebo alespoň dítě z libčické školky.

Naše MŠ je totiž už více než rok zapojena do projektu „Recyklohraní“ a zřízením sběrného místa ve vestibulu MŠ umožňuje dát vysloužilému elektrozařízení další šanci, jak posloužit lidem i přírodě.

O jednoznačně pozitivních dopadech programu vypovídá Certifikát environmentálního vyúčtování, který naše školka obdržela. Ten nám přesně vyčísluje, o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody děti díky recyklaci ušetřily ekosystém Země. Víme také, o kolik se nám podařilo snížit objem nebezpečného odpadu a produkci skleníkových plynů.

Z Certifikátu Enviromentálního vyúčtování společnosti Asekol vyplývá, že děti (jistě společně s rodiči) vytrídily jen za loňský rok 124 kg drobných spotřebičů a 59 kg baterií. Tím jsme uspořili 3,01 MWh elektřiny, 213,63 litrů ropy, 11,48 m³ vody a 0,06 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili produkci skleníkových plynů o 0,55 tun CO₂ a produkci nebezpečných odpadů o 2,38 tun.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Pro lepší představu – když si uvědomíme, že např. úspora takového množství vody se rovná stejnému množství, které je spotřebováno při 155 sprchováních a úspora ropy se rovná množství potřebného k ujetí 3 142 km v běžném automobilu, jsou to impozantní čísla. Všichni ti, kteří tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík.

Malé děti samozřejmě ještě suché řeči čísel nerozumějí. Přesto si myslíme, že je správné rozvíjet jejich vztah k životnímu prostředí nejen formou her či soutěží, ale také přímou účastí dětí na třídění a sběru vysloužilého drobného elektrozařízení, baterií či tonerů. Ne nadarmo se říká, že není nad osobní zkušenost a je velice dobře, když se aktivní přístup k ochraně životního prostředí dostane dětem „pod kůži“.

Na závěr se pochlubíme, že za sběr a plnění úkolů s environmentální tematikou děti získaly v programu Recyklohraní již 3 343 bodů a tím si „vyděly“ na tři odrážedla, na kterých se co nevidět budou moci prohánět na hřišti.

Program Recyklohraní pokračuje v naší školce dále a „Ukličme si svět“ je i naše heslo. Až vám tablet, mobil, žehlička apod. doslouží, zeptejte se dětí, kam s tím.

Mirka Nehasilová

Školička Máváček

Hlídací centrum Máváček je již od r. 2010 místem pro setkávání dětí a rodičů v příjemné rodinné atmosféře, je určeno nejvýše pro 6 dětí od 2 let věku a zajišťuje výchovně vzdělávací program pod vedením zkušených pedagogů. Předností centra je možnost individuální péče o děti, např. ve vedení při různých výtvarných technikách i opakování již získaných vědomostí.

Naše pravidla:

- respektujeme jeden druhého
- pomáháme si
- používáme „prosím“ a „děkuji“
- mluvíme tiše a klidně
- jíme a pijeme u stolu
- s hračkami zacházíme opatrně
- vždy po sobě uklidíme

Naším cílem je rozvíjet každé dítě po stránce fyzické, psychické i sociální, aby dokázalo zvládat nároky života.

Nové děti přijímáme během celého roku!

Součástí nabízeného programu je angličtina, hudebně-pohybové a výtvarné aktivity, výlety, poznávání přírody a pěstování lásky k ní, návštěva ZOO, zpěv a pohybové hry, relaxační cvičení, dětská jóga a další.

Hlídací centrum je otevřeno od pondělí do pátku
kdykoli od 7:30 do 16:30.

**Den otevřených dveří se koná
12. a 13. listopadu od 15:00 do 16:30.**

Kontakt: Naďa Šindelářová
Zahradní 327, Libčice nad Vltavou, info@mavacek.cz, 776 559 377

Už i já si fotím do vlastního kalendáře!

powerprint.cz

Kalendáře
z vašich fotografií **2017**

„ADAPŤÁK“

V pátek 30. září se uskutečnil adaptační den šesté třídy. Ráno jsme se vydali vlakem do Zákolan, odtud pěšky na hrad Okoř. Cesta ubíhala, počasí nám přálo. V podhradí jsme si odpočinuli, občerstvili jsme se a zahráli si hry. Až se na hradě odbyly všechny svatby, mohli jsme se tam podívat i my. Po prohlídce nás čekala stejná cesta zpět. Děti tedy zvládly bez problémů 12 km po svých.

Náš program poté pokračoval ve škole do pozdních večerních hodin. A co děti například dělaly?

Cvičily.

Povídaly.

Skládaly.

Lámaly si hlavy.

Chtěla bych tímto poděkovat svým kolegům za pomoc s organizací dne, kuchařkám za výbornou večeři a šestákům za velice hezky strávený den.

Text a foto: **Mgr. Martina Brondičová**

PROSTŘENO VE ŠKOLE

V úterý 4. 10. 2016 jsme se my, dívky ze 7. třídy a dívky ze 6. třídy, zúčastnily školní akce PROSTŘENO, kterou pro nás připravila paní ředitelka. Rozdělily jsme se do skupin po dvou až čtyřech dívkách a měly jsme uvařit menu se třemi chody - předkrm, hlavní jídlo a dezert. Šikovnější týmy stihly uvařit i polévku.

V den soutěže si každý tým přinesl suroviny a pátou hodinu jsme šly vařit. V kuchyni jsme vařily to, co nejlépe umíme. Sice se někdy něco připálilo nebo pokazilo, ale všechny týmy to zvládly. Nakonec jsme hotové jídlo servírovaly ve školní jídelně na hezky prostřené stoly. Poté naše jídla ochutnala a ohodnotila porota složená z paní ředitelky, vychovatelky Jany Švédové, paní učitelky Zuzany Benešové, paní hospodářky Škaloudové a pana školníka. Porota nás ohodnotila spravedlivě. Naše jídlo nám pochválili a řekli, že jsme vyhráli všichni.

Děkujeme paní ředitelce Drahomíře Raveane a těšíme se na příští vaření.

Jana Kiselicová a Lenka Vašicová

Vážení rodiče, přátelé školy a milé děti,
srdečně Vás zveme na tradiční

Podzimní dílny

dne 10.11. 2016
od 15. do 18. hodin

Program:

- ochutnávka dýňových specialit
- tvorba z přírodnin
- soutěž o originální výrobek

S sebou:

- přírodniny všeho druhu
- tavná pistole
- nástroje na dlabání dýně

LIBČICKÝ DIVADELNÍ PODZIM

VZPOMÍNKOVÉ STŘÍPKY

Žijeme ve městě, v kterém kdysi divadlo žilo naplno. Konaly se zde divadelní festivaly po dvacet krásných podzimů, konkrétně v letech 1964 – 1983 pod názvem „Libčický divadelní podzim“ (dále jen LDP).

Letos se Libčické ochotnické divadlo snaží tento festival amatérských divadelních souborů „oprášit“ a znovu pozvednout jeho kdysi zaslou slávu. Zeptáte-li se současných obyvatel Libčic co vědí o divadle v Libčicích, často odpoví, že již něco slyšeli o LOĎi, tedy o Libčickém ochotnickém divadle, ale o dlouhé historii ochotnického divadla, která v našem městě sahá až do dob předválečného Sokola, nevědí skoro nic.

I to byl důvod, proč jsme na neděli 16. října 2016 zorganizovali setkání veřejnosti s divadelními pamětníky LDP. Potěšila nás hojná účast bývalých

ochotníků, kteří přijeli nejen z Libčic, ale i z nejrůznějších míst v našem okolí, ale i diváků, kteří přišli, aby se o historii LDP dozvěděli něco více, popř. si společně zavzpomínali na své mládí.

Dovolte mi, abych poděkovala bývalým ochotnickým hercům, kteří nám svým vyprávěním přiblížili vznik LDP, životní osudy herců, ale i divadelní hry, v kterých hráli včetně obrazu tehdejší doby a všeho, co s ní bylo spojeno. Náš dík patří jmenovitě Jiřímu Novákovi a jeho manželce Aleně, Janě Jakoušové a Evě Kapicové, kteří spolu hráli v několika divadelních hrách přímo na LDP. Druhou, o něco mladší skupinu, tvořili shodou okolností bývalí spolužáci, členové školního dramatického kroužku, kteří pod vedením jejich oblíbené paní učitelky Mariny Volšické nastudovali každoročně dvě představení. S úsměvem na tu dobu vzpomínali Hannah Bartíková, Lubomír Dolejš, Hana Jandějsková, Jaroslav Koucký a Miloš Martinec. Všichni se shodli na tom, že „dramaták“ patří mezi jejich nejhezčí životní vzpomínky.

Na rozdíl od nich, my si své vzpomínky teprve tvoříme, a tak se těšíme na další setkání, při němž bychom si rádi prohlédli alba fotografií, na které nám již nezbyl čas. Jsme vděční za každé případné podání pomocné divadelní ruky a předání zkušeností.

Ráda bych též poděkovala svým kolegům Marku Coufalovi za badatelskou činnost po stopách LDP, nesnadné dohledávání, skenování a „počítačové čištění“ fotografií a starých článků a zpracování plakátů k historii LDP a Julii Menšík Čákové za příjemné moderování Vzpomínkových střípků.

Domnívám se, že mohu i za své kolegy a kolegyně říci, že jsme právem hrdi na to, že máme na co vzpomínat a na co svým „ochotničením“ navazovat.

Jana Tahalová, Libčické ochotnické divadlo

LIBČICKÝ DIVADELNÍ PODZIM 2016

NAVAZUJEME NA TRADICI FESTIVALŮ POŘÁDANÝCH V LIBČICÍCH V LETECH 1964 - 1983

PŘEHLEDKU SPOLÉČNĚ POŘÁDAJÍ LIBČICKÉ OCHOTNICKÉ DIVADLO LOĎ A ZUŠ LIBČICE.

12. 11. SOBOTA 19,00	PROUTNÍK POD PANTOFLEM KOMEDIE G. FEYDEAUA - OD MÁJ 21 CHALOUPKY
25. 11. PÁTEK 20,00	PŘES PŘÍSNÝ ZÁKAZ DOTÝKÁ SE SNĚHU KOMEDIE A. PROCHÁZKY - DIVADLO KIX BUŠTĚHRAD

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ. • REZERVACE VSTUPENEK NA JEDNOTLIVÁ PŘEDSTAVENÍ NA STRÁNKÁCH: LOĎ, LIBČICENADVLTAVOU.CZ S PODPOROU MĚSTA LIBČICE N. VLTAVOU
NOSITELE AUTORSKÝCH PRÁV K DÍLU ZASTUPUJÍ DILIA, DIVADELNÍ, LITERÁRNÍ, AUDIOVIZUÁLNÍ AGENTURA Z.S., KRÁTKÉHO 1, PRAHA 9 A AURA - PONT S. R. O., VESLAŘSKÝ OSTROV 62, PRAHA 4 - PODOLÍ

PROGRAM NA LISTOPAD * PŘEDSTAVENÍ SE KONAJÍ V SÁLE ZUŠ LIBČICE

TŘETÍ LIBČICKÁ HAŠLERKA

Letošní ročník odstartovala festivalová jmenovkyně, staropražská kapela Hašlerka. Když na Hašlerce dohrála Hašlerka, pozval umělecký ředitel Luboš Harazin na pódium vzácného hosta – pana režiséra Gustava Oplustila, pamětníka, který posluchačům v hledišti nabídl spoustu vlastních vzpomínek a zajímavých detailů ze života Karla Hašlera. Kdo byl přítomen už ví, jak se Hašler dostal k muzice i spousty jiných překvapivých faktů.

Pana Oplustila a jeho vyprávění o Karlu Hašlerovi vystřídal na pódiu „starý známý“ Ivo Zelenka, který ještě žádnou Hašlerku nevynechal. Letos bez kapely zahrál pár písniček tak, jak by je hrál Karel Hašler, ale hlavně hovořil o pomníku Karlu Hašlerovi na Malé Straně.

Mluvené slovo a vzpomínky vystřídal se svými vlastními písničkami Pepa Fousek. Ale ono to vlastně není úplně přesné, pan Fousek své pěvecké vystoupení zhusta prokládá životními zkušenostmi a příběhy. A jeho lidový, možná místy až zemitý humor, který nemusí vyhovovat úplně všem, měl u publika značný ohlas.

A opět přišel čas proložit hudební produkci informacemi o Karlu Hašlerovi. Radan Dolejš vystoupal na pódium představit svou velmi výpravnou a reprezentativní knihu shrnující tvorbu Karla Hašlera. A my vám nejspíš můžeme prozradit zákulisní informaci, pan Dolejš se osobnosti Karla Hašlera věnuje i nadále a chystá další publikaci, která zkompletuje pohled na slavného českého umělce, a která tentokrát odhlédne od díla a zaměří se na osobnost a životní dráhu Karla Hašlera.

Celý program uzavřela druhá pozvaná staropražská kapela Šmrnc. A znovu se hrály Hašlerovy písničky a spokojené publikum poslouchalo.

A jak bylo postarano o malé neposedy? Karolína a její kamarádky pro ně připravily dílnu loutek jedlé doma vyráběné modelíny, což zaujalo vlastně nejen malé, ale i větší neposedy...

Poděkování patří všem organizátorům a sponzorům. Bez jejich práce a finanční pomoci by se neodehrál ani jeden ročník Libčické Hašlerky. Věřte, je to fuška a stojí to dost peněz. Tak hodně síly (hlavně té duševní) do dalších let.

Sponzoři Hašlerky 2016: Deník, Auto Kralupy, ÚJV Řež, Koever, Soukromý zemědělec J. Rous, Výkumný ústav včelařský Dol, Devoto, Trees.

Ilona Ptáčková

Staropražská Hašlerka.

Foto: Marek Coufal

OIL PULLING

Poprvé jsem o oil pullingu, neboli převalování oleje v ústech, slyšela od otce, ale nepřikládala jsem tomu velkou pozornost. Až teď mě prozkoumat a znovu se vrátit k tomuto tématu přiměla má dobrá kamarádka, která tuto metodu provozuje již nějakou dobu. O co tedy jde?

Tato technika je známa již 5 000 let a považuje se za ajurvédský lék sloužící k detoxikaci těla. Pozitivní účinky jsou vidět již na první pohled a to značné vybělení zubů. Dalším pozitivem je detoxikace celého organismu, zlepšení pleti, odstranění zánětů a zápachu z úst, zlepšení alergií, ekzémů, rovněž má pomáhat při onemocnění srdce, ledvin a nakonec při dlouhodobém provádění i u onkologických a řady dalších onemocnění. Jak tedy postupovat?

Jedná se o převalování oleje v ústech po dobu 20 minut. Nejlépe extra panenského, za studena lisovaného kokosového, olivového, sezamového či slunečnicového. Jde o proces, kdy ráno na lačno nabereme olej plastovou či dřevěnou lžičkou a vložíme jej do úst. Dále už postupujeme jako s klasickou ústní vodou. Po dvaceti minutách olej vyplivneme do sáčku a hodíme do koše. V případě kokosového oleje by měla mít tekutina podobu přirovnatelnou k mléku. Neměla by

být nažloutlá, to by znamenalo nedostatečné proplachování dutiny ústní.

Ze začátku se může stát, že někomu bude nevolno, ale zkuste vytrvat, má to opravdu příznivé účinky. Lidem, kteří neřeší svůj životní styl a zdraví, se většinou stává, že po 20 minutách výplachu vyplivnou velmi páchnoucí směs plnou toxinů a nečistot. Proto olej v průběhu převalování v ústech nepolykejte a po kůře si důkladně vypláchněte ústa vodou a kartáčkem bez pasty vyčistíte zuby a jazyk.

Moje zkušenosti s touto metodou jsou zajímavé. Po prvním vyzkoušení s kokosovým olejem jsem okamžitě zaznamenala bělejší zuby bez plaku. Rovněž jsem tuto metodu prováděla při bolesti hlavy a velmi mě překvapilo, že bolest ustoupila. Pocity nevolnosti jsem nezaznamenala a olej po výplachu byl čistý, bez zápachu. Nejspíš je to tím, že jsem zastáncem zdravé stravy a přiměřeného pohybu. Nejlepší na tom je, že výplach mohu provádět i během své ranní rutiny, například při oblékání nebo líčení se.

Při větším prozkoumání této metody jsem zjistila, že je známa i ve světě a podporována mnoha doktory, takže to není výmysl. Teď už záleží jen na nás, co si vybereme, protože my jsme staviteli svého těla a zdraví.

Ing. Veronika Jandová, fitness trenérka

Jak na život

KDYŽ DOJDE NA ŠIKANU III. díl

V úvodu bych ráda ujistila všechny čtenáře, že pokud se ve svých článcích zmiňuji o školách, učitelích či rodičích, nemám na mysli nikoho konkrétního. V článku vycházím ze svých letitých profesních zkušeností, podložených platnými zákony a právy, které by jak školy, tak rodiče měli znát, aby případné šikaně dětí mohli předcházet nebo ji účinně řešit.

V posledním dílu série jsem se věnovala tématu právní odpovědnosti za agrese, k níž dojde na půdě školních či předškolních zařízení. Leckterý čtenář by si mohl myslet, že je dobré nejprve vyjmenovat mimoprávní nástroje, než začnu uvádět prostředky toho nejtěžšího kalibru, jako je trestní oznámení nebo občanskoprávní žaloba. Moje osobní zkušenost je však taková, že rodiče žáků musí znát dobře svá práva a práva svých dětí, aby se mohli účinně domáhat přiměřených opatření proti šikaně, a to i těch mimoprávních. Málokterý člověk, pedagogy nevyjímaje, si bude lámat hlavu nad řešením situace, která ho sama o sobě nenutí k akci. Samozřejmě se najdou mezi námi i takoví, kteří se budou snažit pomoci původci agrese i jejímu terči, protože je to tak prostě správné a nepotřebují nad sebou mít hrozbu právních žalob.

Vhodně zvolené pedagogicko-psychologické nástroje pomáhají, na rozdíl od právních protiopatření, zmírnit projevy agrese a předcházet jejich výskytu. Každé školní i předškolní zařízení musí brát na vědomí, že úspěch není vždy zaručen, protože agresivita je podmíněna mnoha faktory, které škola nemůže mít při vši snaze plně pod kontrolou, přesto však musí intervenovat alespoň na své vlastní půdě.

Hlavním předpokladem úspěšného řešení je zachovat si chladnou hlavu. Školní zařízení se musí vyvarovat pozice „potřesené husy“, která se snaží odvrátit pozornost od domnělých pochybení. Agrese a šikana se mohou objevit na každé škole a nemá smysl nic tajit. Ukazatelem kvality školy je to, jak se k takové situaci postaví, nikoli zda se tam objevuje agrese a šikana.

Pokud pedagogové zůstanou v klidu, mohou lépe zmapovat, co se vlastně mezi žáky děje. Hlavním zdrojem bude pozornější pozorování chování dětí mezi sebou a vyslechnutí rodičů obětí, jak se dítě projevuje doma. Hlavní zásadou při mapování je ochrana dětí, které jsou terčem agrese.

Proto je nutné vyhnout se probírání detailů incidentu před ostatními dětmi nebo přímé konfrontaci agresora a oběti. Rodiče dětí, které jsou terčem agrese, by měli být průběžně informováni o konkrétních krocích školy, které mají zajistit jejich dítěti bezpečí.

Pokud mají pedagogové přesnou představu jak, kdy, kde a z jakých příčin k agresi dochází a znají dopady na psychický i fyzický stav dítěte, které je terčem agrese, měli by začít komunikovat s rodiči dítěte, které se agrese dopouští. Pedagogové by měli věrohodně vysvětlit rodičům, jaké dopady má jednání jejich dítěte na dítě, které je terčem, ale i to, že zvýšená agresivita jejich dítěte představuje riziko pro jeho budoucí zdravý vývoj. Tam, kde rodiče odmítají tato fakta přijmout, je zapotřebí empatického, ale pevně vedeného rozhovoru mezi rodiči a ředitelem za účasti dalšího pedagoga. Podle současných právních norem jsou rodiče povinni poskytnout škole součinnost při řešení agresivity svého dítěte. Pokud tak neučiní a jejich dítě se dopouští agresivních činů dál, může dát škola podnět k prošetření situace na orgán sociálně-právní ochrany dětí a tím sdílet svou odpovědnost s další institucí, která je oprávněna vůči rodičům agresivního dítěte zakročit radikálněji než škola.

V neposlední řadě je zapotřebí pracovat s dětským kolektivem, který bývá také zasažen projevem agrese svého člena. Je zapotřebí hodnotit projev chování dětí, zda jsou správné či nesprávné a nikoli osobnosti dětí (hodné a zlobivé). Velmi přínosné jsou programy zaměřené na podporu pro sociálního chování formou divadla nebo zážitkových her.

Na závěr bych ráda doplnila svou osobní zkušenost. Nedávno jsem potkala ve vlaku třídní učitelku své nejstarší dcery, která chodí do školy v Praze. Překvapeně mi sdělila, že dcera s kamarádkou podaly prostřednictvím „šchránky důvěry“ řediteli školy stížnost na družinářku, která dětem sprostě nadávala. Pan ředitel, který jinak stížnosti podle vlastních slov příliš v lásce nemá, ji vyhodnotil jako důvodnou a přišel žákyně 3. třídy osobně pochválit za způsob, jakým se postavily za sebe i své spolužáky. Nezletilé děti jakožto obzvláště zranitelné osoby je zapotřebí systematicky vést k tomu, aby se uměly bránit proti bezpráví. Smutnou pravdou však zůstává, že oběti šikan se mohou stát také pedagogové. Proto budu příští a zároveň poslední díl své série věnovat právě jejich ochraně.

Mgr. Michaela Kopalová, rodinná mediátorka

Druhého ročníku Libčického běhu se zúčastnilo celkově 59 běžců, z toho 22 dětí. Přestože účastníkům počasí příliš nepřálo, tak věřím, že si závod užili naplno. Jako první protal cílovou pásku Lukáš Přinda v čase 31:07 min., následoval ho druhý Michal Michálek a třetí Tomáš Lisý.

V kategorii žen zvítězila Kateřina Váňová v čase 38:47 min. a porazila druhou Ivu Silnicovou a třetí Lucii Strnadovou.

V doprovodném závodě dětí na nejvyšší pomyslný stupeň vítězů vystoupal Kryštof Lapihuska (3:33 min.), následovali ho Martin Kučera a František Juda.

Celkové umístění všech závodníků je v tabulce na <http://forum-libcice.cz/libcicky-beh-2-rocnik/>.

Věřím, že se letošní ročník Libčického běhu všem líbil a že mu zachovají věrnost i v dalších letech. Rád bych poděkoval za spolupřítomnost organizaci běhu své kolegyni Katce Hrachovcové a jejímu manželovi Radkovi, Upírkům za perfektně zvládnutou úlohu trať-

vých komisařů a městu Libčice nad Vltavou za finanční podporu akce. Dík patří všem závodníkům a fanouškům, kteří je při sportovním zápolení podpořili.

Vítek Penížek

ME V ROCK-AND-ROLLU

Libčičáci ve formaci Inspiration: Milan Kiselica - druhý zprava, Jana Kiselícová - třetí zprava a Ondra Štros - čtvrtý zprava.

O prvním říjnovém víkendu se konalo Mistrovství Evropy v Rock-and-Rollu ve Slovinské Lublani. Tak, jako tomu bylo i v minulém roce, oddíl TJ Sokola Jinonice (RRC Domino), za který závodí naši mladí „Libčičáci“, se po úspěšné kvalifikaci, kterou bylo Mistrovství republiky konané v Praze 14. 5. 2016, probojovalo s párovou formací Junior vystupující pod názvem INSPIRATION na tuto velkolepou akci do Lublaně. Naši mladí předvedli nově nacvičenou sestavu a ve velmi silné konkurenci se nakonec umístili na hezkém 11. místě.

Tímto jim patří velké poděkování a věříme, že to nejsou poslední jejich úspěchy.

Milan Kiselica

Vítězové s organizátory.

Foto: Hannah Bartíková

STOLNÍ TENIS

V neděli 2. 10. 2016 uspořádal oddíl stolního tenisu Sokol Libčice nad Vltavou první ze série turnajů mládeže okresu Praha - západ ročníku 2016-2017.

Za hojné účasti dětí, trenérů i rodičů hráči bojovali ve čtyřech kategoriích. V kategorii nejmladších žáků zvítězil Jiří Kuchta (Viktoria Ořech), na druhém místě skončil Tadeáš Auf (Viktoria Ořech) a třetí místo obsadil Lukáš Lukáš (Sokol Roztoky).

V kategorii mladších žáků byl na prvním místě Tadeáš Auf (Viktoria Ořech), na druhém místě Jiří Kuchta (Viktoria Ořech) a na třetím místě skončil Petr Komínek (Sokol Roztoky).

V kategorii starších žáků zvítězil František Dvořák (TJ Úholičky), na druhém místě Vojtěch Antoš (Sokol Roztoky) a třetí skončil Alexandr Fischman (Sokol Roztoky).

V nejsledovanější kategorii dorostenců zvítězil náš hráč Jakub Manek (Sokol Libčice) bez jediné porážky, na druhém místě skončil František Dvořák (TJ Úholičky) a třetí místo obsadil Jakub Dalíhod (TJ Úholičky). Děkujeme všem za účast na turnaji, děkujeme Hannah Bartíkové za nafoťení celého turnaje a starostovi města Libčice Pavlovi Bartošovi za to, že také tento turnaj navštívil. Přejeme všem hráčům hodně úspěchů v celé sérii turnajů mládeže a těšíme se s nimi na shledanou při dalším turnaji v Libčicích 5. března 2017.

Jan Špiegel

A ještě něco pro děti

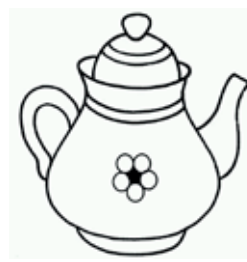

JAK SI HRÁT S DĚTMI

Protože už dávno počasí nepřeje tomu, aby naše děti pobíhaly bosé po trávníku, kamínkách a dalších přírodních površích, které pěkně trénují jejich nožičky a přispívají k jejich správnému formování, zkusme jim vyrobit takovou „třéninkovou stezku“ doma. Stačí udělat dráhu z všelijakých věcí a materiálů, na které budou šlapat bosýma nohama. Můžete použít například menší plyšáky, lego kostky, céčka, stikeez, pastelky, kuličky, menší kaštiny, oříšky, menší kameny nebo věci na následujících fotografiích. Do přípravy zapojte i dítě – kdy jindy bude pochváleno za to, že rozhazuje věci po pokoji?

NAJDI VŽDY 2 STEJNÉ DŽBÁNY A SPOJ JE ČAROU.

VÍŠ TO?

21. listopadu je Světový den pozdravů.

Slušně pozdravit, to je základ, kterému nás učily naše maminky od útlého dětství. Často je součástí pozdravu i podání ruky, jehož původ sahá do dob dávno minulých – stiskem rukou dokazovali již australopitékové, že nejsou ozbrojeni. Člověk za život pozdraví průměrně tři sta tisíckrát, zdravením stráví na 190 hodin, tj. 8 dní.

Víte, který pozdrav dokonce prospívá zdraví? POZDRAV SLUNCI

Tato nejznámější jogínská sestava dodává tělu energii, a proto se doporučuje cvičit zejména ráno. Jogíní v Indii cvičí tuto sérii dvanácti cviků zásadně při východu slunce pro zahřátí těla před dalšími jogínskými sestavami. Zkusíte si jej také s panem LN?

Měsíčník Libčické noviny vydává MěÚ, nám. Svobody 90, 252 66 Libčice nad Vltavou, www.libcice.cz, podatelna@libcice.cz, IČ: 00241407, evid. č. MK: ČRE 1222.

Šéfredaktorka: Hannah Bartíková (hannah.bartikova@hbart.cz). Redakční rada: Ing. Jana Chalupová, Ing. Jiří Slanina, Bc. Jiří Sochor, Ing. Vladimír Urbánek.

Ilustrace: Jiří Tyller. Za jazykovou správnost zodpovídá: Hana Tyllerová. Grafické zpracování: Ondřej Pellar - Studio Klika. Tisk: Tiskárna Libertas a. s. Praha. Redakce si vyhrazuje právo texty redakčně upravovat, popřípadě krátit. Uveřejněné příspěvky nemusí nutně vyjadřovat názory redakční rady a za jejich obsahovou správnost zodpovídají podepsaní autoři. Náklad 1500 ks, zdarma, roznáška prostřednictvím České pošty do všech libčických domácností. Uzávěrka pro příjem příspěvků vždy k 15. dni v měsíci.

www.autohouser.cz

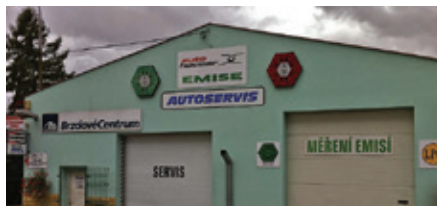
PNEUSERVIS

Přílepská 1233 Roztoky

Prodej pneumatik a disků všech značek, typů a rozměrů. Auto, moto, nákladní, stavební, hobby, speciální. Provádíme odbornou montáž a opravy pneu na nejmodernějších strojích s nejmodernějšími technologiemi. Odborná konzultace při výběru nabízeného zboží. Nabízíme uskladnění i kompletních sad kol a jejich servis. Prodej příslušenství. Přímé zastoupení prémiových značek pneumatik a disků.

KONTAKT:

Lumír Novotný, 774 151 334,
lumir.novotny@autohouser.cz
Bohumil Houser, 731 151 341,
PRODEJ A SERVIS, 220 911 128,

AUTOSERVIS

Přílepská 1707 Roztoky

Zajistíme pro vás STK včetně měření EMISÍ. Opravy vozů všech značek. Mechanické opravy, autoelektrika, servisní prohlídky po najetých kilometrech, výměny olejů, diagnostika, výměny čelních i ostatních skel, servis klimatizace a dezinfekce ozonem, montáž příslušenství a zabezpečení vozů, opravy brzd, výměny výfuků, opravy podvozků, výměny tlumičů pérování a další. Zajistíme pro vás opravu havarovaného vozu včetně kompletního zastupování v jednání s pojišťovnou. Seřídíme geometrii vašeho vozu na nejmodernějším 3D zařízení. Zapůjčení náhradního vozu.

KONTAKT:

Josef Čížkovský, 731 151 334
Miroslav Vejhora, 731 862 462
STK EMISE, 233 910 042
servis@autohouser.cz

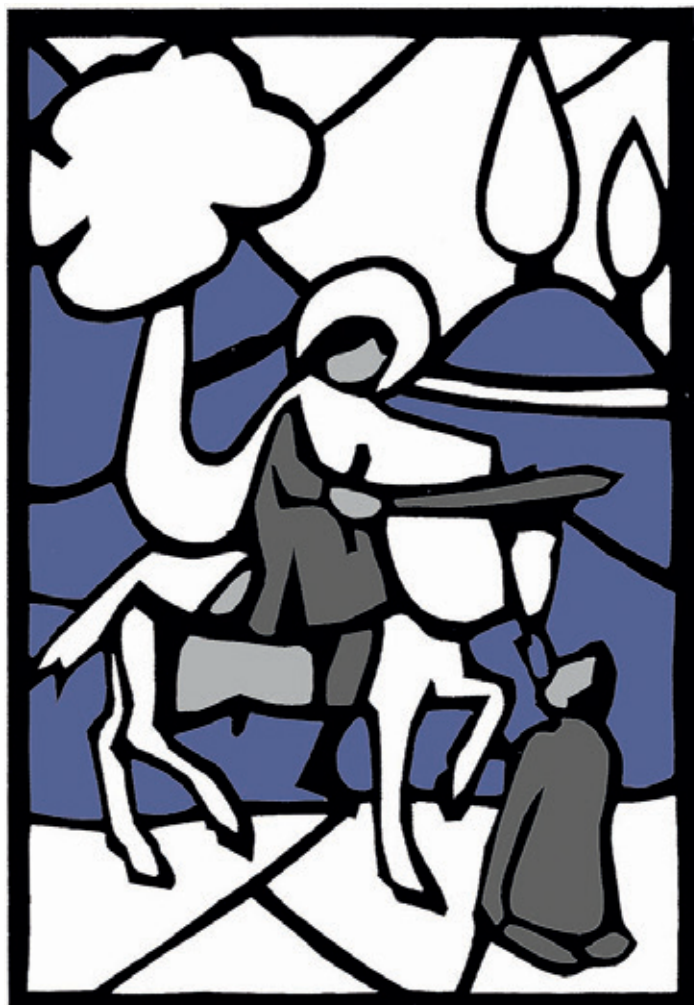
AUTODÍLY

Přílepská 1233 Roztoky

Velkoobchod a maloobchod. Prodáváme široký sortiment náhradních dílů na většinu automobilů ve spolupráci se značkovými i nezačkovými dodavateli. Naši hlavní dodavatelé jsou: AŠ FINANCIAL, AUTO KELLY, APM, ACI, ELIT, INTER CARS, MG PARTS, SPEI SERVIS, STAHLGRUBER, STUJALARM a další. Po dohodě zajistíme i originální náhradní díly. Samozřejmostí je dovoz až do vaší dílny.

KONTAKT:

Martin Franc, 739 465 534,
martin.franc@autohouser.cz
Tomáš Kukelka, 731 151 337
Jaroslav Konečný, 731 151 343

Na svatého Martina

Kdy: 11. listopadu 17,00

Kde: LIBČICKÁ NÁPLAVKA

Zvou vás a lešší se: Scandula, LMŠ kulíšek, Loď, tanečnice ze ZUŠ Libčice, skauti z libčického střediska osmička a LOS.

Výtěžek z dobrovolného vstupného pošleme opět na podporu Boženky Hradilkové.

(www.bozenkasma.cz)